

kommune, hvor vedkommende barn opholder sig.

Stk. 3. Beslutning om anbringelse af et barn uden for hjemmet i henhold til §§ 24, stk. 1, og 25 træffes af børneværnsudvalget for den kommune, hvor indehaverne af forældremyndigheden over barnet opholder sig. Bor disse i forskellige kommuner, træffes beslutningen af udvalget for den kommune, hvor den, der faktisk udøver forældremyndigheden, opholder sig. Bor de i den øvrige del af riget, finder bestemmelserne i afsnit II i lov om offentlig forsorg anvendelse. Har de ikke kendt opholdssted her i riget, træffes beslutning af udvalget for den kommune, hvor barnet opholder sig. Opholder barnet sig ikke hos forældremyndighedens indehaver, kan udvalget for den kommune, hvor barnet opholder sig, tage beslutning om foreløbige foranstaltninger. Udvalget gør samtidig børneværnsudvalget i forældrenes opholdskommune bekendt med den trufne beslutning og grundlaget for denne. Den omstændighed, at barnet eller forældremyndighedens indehavere flytter til en anden kommune, afskærer ikke udvalget fra at gennemføre en allerede rejst sag. Tager den eller de, fra hvis hjem et barn er endeligt fjernet, varigt ophold i en anden kommune, kan det børneværnsudvalg, der har truffet beslutning i sagen, oversende denne til udvalget for den kommune, hvor de pågældende nu bor, hvorefter dette udvalg overtager det førstnævnte udvalgs funktioner.

Stk. 4. Beslutning om inddragelse af et barn under forsorg i henhold til § 24, stk. 2, træffes af udvalget i den kommune, hvor barnet opholder sig.

§ 4. For at børneværnsudvalget kan træffe beslutning om iværksættelse af de i denne lov omhandlede foranstaltninger, skal mindst halvdelen af udvalgets medlemmer, herunder formanden eller næstformanden, være til stede. Ved beslutningen om, at et barn ikke må fjernes fra et plejehjem, jfr. § 17, stk. 2, uanset at barnets forældre eller en af dem ønsker barnet flyttet til sit hjem, samt om anbringelse af et barn uden for hjemmet i medfør af § 25, kræves dog, at mindst to tredjedele af udvalgets medlemmer er til stede og stemmer derfor, samt at den i § 2 nævnte jurist har deltaget i sagens behandling.

Stk. 2. Er der ved udvalgets afgørelse ikke det efter stk. 1 krævede flertal for en anbringelse uden for hjemmet, skal sagen inden 3 uger forelægges Færøernes nævn for børneforsorg, hvis mindst 2 af de medlemmer, der har stemt for anbringelsen på mødet, forlanger det.

§ 5. Er børneværnsudvalget ikke samlet, kan udvalgets formand eller i hans forfald næstformanden iværksætte sådanne foreløbige foranstaltninger, som ikke kan udsættes uden fare for barnets vel. Beslutninger om sådanne foreløbige foranstaltninger forelægges snarest muligt udvalget til godkendelse.

Stk. 2. Såfremt udvalget efter de foreliggende oplysninger skønner, at yderligere oplysninger må tilvejebringes, inden afgørelse kan træffes om en endelig anbringelse uden for hjemmet af barnet i henhold til § 25, kan det samlede udvalg på samme måde iværksætte foreløbige foranstaltninger, der ikke kan udsættes uden fare for barnets vel.

Stk. 3. I henhold til beslutninger om iværksættelse af foreløbige foranstaltninger kan et barn længst anbringes uden for hjemmet i ialt 2 måneder.

§ 6. Ved behandling af en sag angående et barn over den kriminelle lavalder, der har begået strafbare handlinger, påhviler det udvalget at undersøge, om der er indledet strafferetlig undersøgelse mod pågældende. Er dette tilfældet, kan udvalget ikke iværksætte de i denne lov omhandlede foranstaltninger, bortset fra de i § 22 nævnte, på grundlag af de begåede strafbare handlinger, medmindre enten anklagemyndigheden har frafaldet tiltale, eller fuldbyrdelse af ikendt straf ved dommen er udsat, eller straf helt eller delvis er eftergivet.

Stk. 2. Er de strafbare handlinger, barnet har begået, af en sådan karakter, at udvalget skønner, at der ikke vil blive rejst tiltale mod pågældende, kan udvalget dog straks iværksætte foranstaltninger, der skønnes fornødne, ligesom udvalget, selv om det ikke kan anses for udelukket, at tiltale kan blive rejst, kan iværksætte sådanne foranstaltninger, som af hensyn til barnets velfærd ikke skønnes at kunne udsættes.

Stk. 3. Frafaldes tiltale mod et barn på vilkår, at dette undergives forsorg efter